

STANDARDRUNDEBEREGNING

og

HANDICAPSETTING.

Innhold:

Side

Banens gradering	1
Forandring av banen, revisjon av standardrundeberegningen	6
Forklageringer til standardrundeberegningen	4
" " bakkehellingers betydning for slaglengder	4
" " lengdekorrekjoner	5
" " vanskelighetstillegget for banen	6
Bogey	15
Handicap, beregning	6
" forklaringer til handicap-beregning	8
" " " de 4 handicap-klasser	9
" " " handicap-omregningen	9
"-forskjell, tabell	12
"-klasser	7
"-klasse I	7
"-II	7
"-III	8
"-IV	8
"-omregning	9
"-omregningstabell	11
" for inter-klubb konkurranser . . .	14
"-oppslag av tabeller for handicapomregning	13
"-revisjon av handicap	13
"-samling av markeringer	13
"-sommer- og vinterføre på banen	13
"-tilfeldige standardrunder	8 & 13
Hullets par	2
Kompetanse vedr. fastsettelsen av standardrunder	4
Konkurranser vunnet med dårlige resultater	13
Lengdekorrekjoner	2
Måling av banen	3
Par	1
Spillelengde	2
Standardrundeberegning	1
Vanskelighetstillegget for banen	3

A. Standardrunde-beregning.

En standard spillers spillestyrke (handicap 0), som i sammenligning med den britiske mellomkrigs-amatør-mesters spillestyrke er 2 slag dårligere pr. runde, gjelder som grunnlag for beregningen. Standardrunden for en golfbane er det antall slag som en standardspiller må bruke på 18 hull under følgende spille-betingelser:

Utslagsplass for slagspill, stedlige forhold like vår og høst, ingen vind, bane og greener i god stand.

Disse betingelser er altså forutsetningen for systemets samtlige beregninger. Systemet selv viser hva en standardspiller under disse betingelser ved normalt spill har å yde og hvorledes standardrunden for en bane ved benyttelse av de forskjellige etterfølgende tabeller lar seg beregne.

1. Banens gradering.

Av en standardspiller venter man en drive på 183 m fluktlengde. Den tilsvarende "damelengde" beregnes med et fradrag av 12% og blir i dette handicap-system gjennomgående anvendt med 161 m. Lengden av ballens rull etter landingen er forskjellig såvel etter den geografiske beliggenhet som jordbunnens beskaffenhet og banens tilstand. I overensstemmelse hermed har man inndelt banene i 6 grader. Til grad I hører spesielt "langsommelige" baner, hvor ballen etter landingen praktisk talt ikke ruller, og til grad VI de "hurtigste" baner, dvs. med meget lang rulling etter landingen. Graden som en bane tilhører må først omhyggelig bli fastlagt.

Grad (alt etter banens "hurtighet". Lengde i meter):

Tabell Ia (herrer)	Fluktlengde 183, ballens rull under	5	grad I
"	183, " "	5 - 13	" II
"	183, " "	14 - 22	" III
"	183, " "	23 - 31	" IV
"	183, " "	32 - 40	" V
"	183, " "	41 eller mer	" VI

Tabell Ib (damer)	Fluktlengde 161, ballens rull under	4	grad I
"	161, " "	4 - 11	" II
"	161, " "	12 - 19	" III
"	161, " "	20 - 27	" IV
"	161, " "	28 - 35	" V
"	161, " "	36 eller mer	" VI

Så snart den grad hvortil banen hører er fastsatt, blir standardrunden utregnet under hensyntagen til følgende 3 verdibegrep:

Par
Lengdekorreksjon,
Vanskelighetstillegg.

2. Par.

Par er ved beregning av standardrunden en teoretisk verdi og betyr det antall slag som tidligere nevnte standardspiller behøver for å nå banens 18 greener, med tillegg av 36 putts og uten hensyntagen til lengdekorreksjoner og vanskelighetstillegg.

Drivens totallengde på jevn grunn, dvs. fluktlengde og ballens rull er i de 6 grader anslått til 183, 192, 201, 210, 219 og 228 m. (Damer 161, 169, 177, 185, 193, 201 m)

Brassey-slagets fluktlengde er ansatt til 169 m (damer: 149 m), ballens rull på jevn grunn for de 6 grader til: 0, 4, 11, 18, 25, 32 m (Damer: 0, 4, 10, 16, 22, 28 m). Den totale lengde av brassey-slaget, dvs. fluktlengde og rulling: 169, 173, 180, 187, 194 og 201 m (damer: 149, 153, 159, 165, 171 og 177 m).

Spillelengde: På jevn grunn er et hulls målte lengde også dets spillelengde. Men når driven eller brassey-slaget lander i utfor- eller mot-bakke, blir slaget til greenen forkortet eller forlenget, eller kreenen kan bli nådd eller ikke nådd. For å få spillelengden nøyaktig må altså den differansen som oppstår her bestemmes og den målte lengde bli fratrukket eller tillagt differansen.

Hullets par. De følgende tabeller IIIa og b angir par for hullene for de 6 grader. Meterlengden er spillelengden, dvs. den målte lengde fratrukket, henholdsvis tillagt den fastlagte differansen for bakkehellingers innvirkning.

Par-grensene i meter:

Tabell IIIa
(Herrer)

		Par 3	Par 4	Par 5
Grad	I	inntil 183	184 - 352	353 og mer
"	II	" 192	193 - 365	366 " "
"	III	" 201	202 - 381	382 " "
"	IV	" 210	211 - 397	398 " "
"	V	" 219	220 - 413	414 " "
"	VI	" 228	229 - 429	430 " "

Tabell IIIb
(Damer)

		Par 3	Par 4	Par 5
Grad	I	inntil 161	162 - 310	311 og mer
"	II	" 169	170 - 322	323 " "
"	III	" 177	178 - 336	337 " "
"	IV	" 185	186 - 350	351 " "
"	V	" 193	194 - 364	365 " "
"	VI	" 201	202 - 378	379 " "

3. Lengdekorreksjon.

Likesåvel som hull med likt par kan ha meget forskjellig lengde, så kan også baner med likt par ha forskjellig lengde. For en rettferdig vurdering må altså en korreksjon finne sted. En sammenlignende sammenstilling av hull fra et stort antall baner viser at i gjennomsnitt er par 3-hull 146 m lange (damer 128 m), det annet slag på par 4-hull 128 m (damer 113 m) og det tredje slag på par 5-hull 46 m (damer 33 m).

Ved hjelp av tabellene III a og b som viser gjennomsnitts-spillelengden framkommer lengdekorreksjonen.

Gjennomsnitts-spillelengder i meter:

Tabell III a
(herrer)

		Par 3	Par 4	Par 5
Grad	I	146	311	398
"	II	146	320	411
"	III	146	329	427
"	IV	146	338	443
"	V	146	347	459
"	VI	146	356	475

Tabell III b
(damer)

		Par 3	Par 4	Par 5
Grad	I	128	274	350
"	II	128	282	362
"	III	128	290	376
"	IV	128	298	390
"	V	128	306	404
"	VI	128	314	418

Man sammenligner nå spillelengden for hvert hull på angeldendebane med den foran nevnte gjennomsnittlige spillelengde for et hull av samme par og overfører plus- eller minus-forskjellen. Summen av disse differanser angir om banen har en lengde som er større eller mindre enn gjennomsnittet og om det av den grunn skal foretas tillegg til eller fradrag fra par. Følgende tabeller, IV a og b angir de antall slag som, hvis de i det hele tatt skal tas hensyn til, må bli beregnet for større eller mindre lengder.

Tabell IV a

(Herrer)	Større lengder, 1143 m eller mer får 3 slag i tillegg						
	686	til	1142	m	"	2	"
	229	"	685	"	"	1	"
	1	"	228	"	"	0	"
Mindre lengder	får 0 slag i fratrekk						
	229	"	685	"	"	1	"
	685	"	1142	"	"	2	"
	1143 eller mer						
		"	3	"	"	"	"

Tabell IV b

(Damer)	Større lengder	1006 m eller mer får 3 slag i tillegg
	606	til 1005 m
	202	" 605 "
	1	" 201 "
Mindre lengder	får 0 slag i fratrekk	
	202	" 605 "
	606	" 1005 "
	1006 eller mer	
		" 3 "

4. Vanskelighetstillegget for banen.

Ved fastsettelsen av dette tillegget må man være oppmerksom på at lengden allerede tidligere er blitt tatt i betrakning og ikke i noe tilfelle må innvirke på vanskelighetstillegget som bestemmes ut fra: banens gode eller mindre gode konstruksjon, hindringer, om greenene er åpne eller godt beskyttet, trange eller vide fairways, roughens beskaffenhet (hvis rough forekommer) og vekten av straffen som rammer et mindre godt slag. Under hensyntagen til disse forhold blir vanskelighetstillegget å fastsette som følger:

Tabell V. For enbane uten særlige golf-vanskeligheter	0 slag
" " " godt konstruert, men lettspilt	1 "
" " " av god klasse med de nest varierende golf-vanskeligheter	2 "
" " " som er helt førsteklasses eller for en modernebane på mindre gunstig grunn, men første-klasses konstruert	3 "

Anmerkning 1. For de sjeldne tilfeller hvor banen har ganske særlig hög grad av golf-verdi og vanskeligheter kan Forbundet tillate ytterligere ett slag.

Anmerkning 2. For korte 9-hullsbaner, hvor greenes og fairways på grunn av manglende midler ikke kan holdes i god forfatning og hvor greenene er neget små, kan Forbundet bevilge "ekstra-slag" (dog ikke flere enn 2) når særlige omstendigheter rettferdiggjør dette. Disse ekstraslag må kun gjelde som en forbigående hjelp, og de må bortfalle når banens tilstand er utbedret.

5. Måling av banen.

For å oppnå ensartethet skal alle baner måles med båndmål langs midten av fairwayen, fra et punkt 2 meter foran bakre kant av utslagsplassen for slagspill til midten av greenen. Ved ujevn fairway så vel som ved kupert terreng brukes kartmål.

Anmerkning: Det anbefales at det plaseres en kort stolpe ved siden av utslagsplassen, 2 m foran bakre kant med angivelse av hullets lengde. Stolpen angir også fra hvilket punkt hullet er målt.

6. Kompetanse vedrørende fastsettelsen av Standardrunden.

Norsk Golfforbund er eneberettiget til å fastsette standardrunden for hver tilsluttet klubbs baner. Forbundet leverer klubben et formular som blir å utfylle overensstemmende med foranstående 5 punkter og forklaringer til disse punkter.

B. Forklageringer til Standardrunde-beregning.

1. Banens gradering.

Hvilken grad en bane skal henføres til avgjøres utelukkende på grunn av banens faktiske forhold. Norsk Golfforbund sørger for at alle de faktiske forhold som har betydning for spørsmålet bringes på det rene. Frengangsnåten frembyr i praksis ingen vanskeligheter. Som redskap trenger man en standard-spiller - et begrep som foran er definert - med en normalt lang drive. Denne spiller driver et antall baller ut på en typisk, jevn fairway. Forutsatt at banens profesjonelle spiller ikke har for langt drive, eigner han seg for denne oppgave. Ved forsökene avmerkes en avstand av 183 m fra utslagsplassen. Bare rullen for baller som lander nær dette merkes noteres. Flate baller med nere rull enn normalt og høye baller med mindre rull enn normalt noteres ikke. Ellers nedskrives lengden av rullen for hver ball og gjennomsnitt utregnes. Forutsetning for slike forsök er at det er vindstille og normale vår- eller høst-baneforhold.

Det forekommer på mange baner at enkelte spillebaner er tyngre eller lettere å spille enn de øvrige. Slike unntagelser må anmerkes på Standardrunde-formularot.

Etter at gjennomsnittsrullen ved ovennevnte forsök er bragt på det rene for vedkommende bane eller for forskjellige steder på banen, tildeles banen sin grad. Hvis f.eks. gjennomsnittet er 26 m, henføres banen til Grad IV (Tabell I a).

Dersom banen har et hull på jevn grunn, hvis lengde stemmer overens med en av grensene for Par 4, kan man foreta en kontroll. Hvis f.eks. et hull er 381 m, og en typisk standard-spiller så vidt kan greie greenen med to fulle slag, og fairwayen er typisk for hele banen, sorterer banen under Grad III.

Man kan ikke uten videre gå ut fra at en bane som ikke er prøvet, men er kjent for å være mere tungspillet enn en bane som er prøvet, i virkeligheten tilhører en annen grad. Den kan nok være tung, men ikke så tung at den kvalifiserer for den neste grad.

For praktiske formål er en inndeling i 6 grader tilstrekkelig. De fleste lette baner tilhører grad V, og bare de aller letteste baner grad VI. Grad I forekommer bare neget sjeldent.

2. Bakkehellingers betydning for slaglengder.

Virkning på rullens lengde etter en normal drive eller brassey når nedslaget skjer i motbakke, må anmerkes i formularet. Også her er det bare spørsmål om rene fakta som kan bringes på det rene ved forsök som foran beskrevet og sammenligning ned rullens lengde på jevn grunn.

Hvis f.eks. på en bane under Grad III gjennomsnittsrullen etter et normalt drive blir 15 m, så får man ned et hull på 300 m, hvis spillebane heller nedover, en betydelig større rull. Hvis denne viser seg å være 35 m, så nå den ekstra lengde av 20 m anmerkes i formularet, og hullets spillelengde blir da 280 m. For et annet hull av samme lengde på samme spillebane som går oppover, utgjør rullen bare 5 m. Det blir 10 m mindre som likeledes må anmerkes på formularet, og hullets spillelengde blir da 310 m.

Det må iakttas at det bare blir tatt hensyn til skråninger i de tilfelle da driven eller brasseyen er av foreskreven lengde og lander på skråningen.

Det må videre iakttas at når en drive lander i motbakke blir rulltaket aldri større enn den for vedkommende spillebane fastlagte rull på jevn grunn, altså f.eks. på en bane Grad III, hvis rull er fastlagt til 15 m, kan rulltaket aldri utgjøre mer enn 15 m.

På samme måte kan ved et brassey rulletapet aldri beløpe seg til mere enn til den for vedkommende spillebane fastsatte rull for brassey. Den eneste unntakse fra denne regel danner det sjeldne tilfelle hvor notbakken er så bratt at ballen etter landing ruller tilbake. Det er klart at skråningers innflytelse på slaglengden ikke har noe å gjøre med den større eller mindre vanskelighet som skråningene kan medføre for utførelse av slaget. Hvis en bane er vanskelig på grunn av mange skråninger, så må dette tas i betraktning under rubrikken "Vanskelighetstillegg", men ikke under den rubrikk som her behandles. Her gjelder det nemlig bare om å fastslå den faktiske maksimal-lengde en standard-spiller kan oppnå med ett eller to slag, etter hullets art, altså om å fastslå hullets spillelengde, for deretter å kunne sammenligne det eller de slags lengde som kreves for greenen ned gjennomsnittslengden av slike slag som er oppført i tabellene III a og b. Skråningenes innflytelse på slaglengdene må det således bare tas hensyn til ved fulle drives eller brasseys, og ikke ved kortere slag.

3. Lengdekorreksjon

Par alene er en höyst upåligelig målestokk for de antall slag som en standard-spiller får lov å bruke på en bane. Par avhenger ikke av totallengden på en bane, men av deres fordeling på de 18 huller. En kort bane kan ha höyere par enn en lengre bane. To baner med samme par kan variere i lengde på mange hundre meter. For å vise hvor stor denne forskjell kan være, behöver man bare å tenke seg to baner som er anlagt på ensartet grunn:

Bane A: Grad VI, 4 par-3-hull og 12 par-4-hull av maksimal parlengde og 2 par-5-hull a 570 m. Banens totallengde 7200 m, par 70.

Bane B: Grad VI, 4 par-3-hull a 110 m, 12 par-4-hull a 230 m og 2 par-5-hull a 430 m. Banens totallengde 4060 m, par 70.

Begge baner har par 70. Herved er bare lengden tatt i betraktning, idet man er gått ut fra at ingen av banene har bunkers eller andre vanskeligheter. Det ville være like meningslöst å forlange av standardspilleren å burde greie den förste banen i 70, som at han skulle kreve 70 for den andre banen. Årsaken hertil er närliggende. Standardspilleren spiller ikke som en maskin, han er nemlig 2 slag dårligere enn en britisk mellonkrigstid-anatörnester. Han har lov til å gjøre noen få mindre gode slag pr. hull. Ellers var hans handicap ikke null, men bedre. På den förstnevnte bane ville hvert nere eller mindre dårlig slag koste han et slag fordi han da ikke ville greie greenen på par. På den andre banen kunne han fcr det förste kunne gjøre 14 dårliga slag fra utslagsplassene og likevel greie hver green ned det riktige antall slag, og for det andre ville hans annet og tredje slag etter gode drives være så korte at muligheten for at han ikke greier greenen bortfaller, og han kan regne med at han ved et antall hull kan spille sin approach så nær hullet at han bare behöver en putt.

Herav framgår således at den antagelse at en standardspiller burde kunne spille en bane på par plus noen tilleggsslag for vanskeligheter, ikke er riktig i alle tilfelle. Det stemmer bare hvis banen har en fornuftig likevekt av lette og tunge par-huller.

For å bringe på det rene hva som kan kalles fornuftig likevekt har man regnet ut gjennomsnittslengder av hull som er av samme art. Med sikte herpå har man målt lengdene av flere hundre baner, og resultatet er de tall som er gjengitt foran på side 2 under rubrikk 3: "Lengdekorreksjon". Om således på en bane huller over gjennomsnittslengde er framherskende, samtlig ned tilstrekkelig "større lengde" foreligger, så forhøyes par ned ett eller flere slag. Hvis derimot huller under gjennomsnittslengde er framherskende, samtlig ned tilstrekkelig "mindre lengde", så reduseres par ned ett eller flere slag. Tabellene IV a og b, som viser disse tillegg og fradrag, er resultatet av onhyggelige undersökelser og tilveiebringer en rettferdig utjævning mellom banene.

Det er innlysende at denne gjennomsnittslengde ikke har noe å gjøre ned de lengder som en standardspiller kan oppnå ned sine forskjellige slag. Imidlertid

tid kan man med disse gjennomsnittsnål fastslå om en bane (dog bare ned hensyn til lengde) er lett, middels eller vanskelig.

4. Vanskelighetstillegget for banen.

Som allerede framholdt nå man innrømme en standardspiller et visst antall dårlige slag per runde, og den tallmessige innflytelse på hans runde er behandlet under avsnittet "Lengdekorreksjon", uten å bringe inn andre vanskeligheter eller roughs. Det må nå overveies hvilke ytterligere hindringer kan spille inn og nedsette spillet på baner hvor dårlige slag straffes mere eller mindre strengt. Det gjelder da ikke bare slag som havner i bunker eller roughs. På velkonstruerte baner kan det annet slag være neget vanskelig når driven ikke har vært heldig plasert.

Den faktor som vanskelighetstillegget utgjør lar seg ikke utregne mekanisk. Det er urulig å teller bunkerne og så innrømme et visst antall slag. Det er nødvendig å overlate dette til Norsk Golfforbunds skjønn, idet Forbundet treffer sine avgjørelser på grunnlag av nøyne kjennskap til vedkommende bane. Forbundet må ikke bevilge tillegg altfor rundhåndet, og det må gi nye baner tillegg som står i forhold til de tillegg som allerede er gitt til baner som man har erfaring ned.

5. Forandringer på banen, revisjon av Standardrunder.

a) Forandringer på banen. Er det foretatt forandringer på en bane, hull-lengder endret, vanskeligheter bortryddet eller tilkommet, må Klubben underrette Forbundet. Foruten slike forandringer kan også pleie av greenene, drenering eller arten av gressstov bli bedre og derved banen bli mere lettspilt. Da må ballens rull påny konstateres. Slike forandringer kan gå for seg umerkelig i årenes løp. Forbundet må derfor fra tid til annen revidere standardrundene i de tilfelle hvor det foreligger grunn til å anta at de har undergått forandring.

b) Hvorledes en klubb i så fall skal forholde seg. Klubber, hvis baner ennå ikke av Forbundet er blitt tildelt Standardrunde, må vende seg til Forbundet og be om Standardrunde-formularer.

6. Prøveformular (hosstående)

for en imaginær bane, for å vise hvorledes en standardrunde beregnes.

For denne imaginære bane er fastlagt Grad V, for hullene 12, 13, 14 Grad IV. Forbundet har tildelt denne bane 2 vanskelighetstillegg.

For å lette klubbenes arbeide ned utfyllingen er på formularet angitt at venstre side fylles ut av klubbenes og höyre av Forbundet.

AVSNITT II. HANDICAP.

A. Beregning av handicap.

Innledning.

Følgende regler tilskirer ensartethet ved bestemmelse av handicap innenfor Norsk Golfforbund.

Handicap-koniteer, oppmann o.l. er riktignok berettiget til å ta spillerens alminnelige kondisjon i betrakning, men de skal også føle det som en plikt ikke bare å gå fram etter bokstaven, men etter reglene ånd, især ved de to lavere handicapklasser.

I alminnelighet må de la seg lede av følgende synspunkter:

- a) Alle handicaps har som forutsetning vedkommende banes standardrunde, og hver spiller erholder den handicap ved hjelp av hvilken han kan greie et nettoresultat som er lik standardrunden, ved normalt spill.
- b) En spiller, som ikke har handicap i noen klubb, må minst innlevere 2 kort over 18 hull under slagspillkonkurranse eller hva ellers blir bestent.
- c) En spiller, som har handicap i en klubb og kommer til en annen klubb, erholder en handicap som tilsvarer en verdi omregnet etter Handicap-Onregnings-Tabellen.
- d) Alle handicaps skal gransktes en gang om året og om nødvendig endres.

1. De 4 handicap-klasser.

Spillerne inndeles i 4 klasser:

Klasse	I	erholder	3 eller ferre handicap slag
"	II	"	4 - 9
"	III	"	10 - 15
"	IV	"	16 eller flere

Klasse I. Handicap plus 2 til minus 3.

Nedsettelse.

Hvis en spiller for første gang leverer en nettorunde som er lavere enn Standardrunden, blir han ikke nedsatt. Men ved det annet og ved hver påfølgende gang innen 18 måneder etter siste gang, blir han nedsatt med 1. Ingen spiller må inidlertid nedsettes på 0, hvis han ikke innenfor et tidsrom av 2 år har levert 3 brutto-runder, hvis gjennomsnitt er lik eller lavere enn Standardrunden. Nedsettelse til handicap 0 krever Golfforbundets stadsfestelse.

Forhøyelse.

Ved den årlige granskning av handicapene kan ingen spiller få mere enn 1 tillegg ad gangen, og også da bare når - etter komiteens materiale e.l. eller leverte markeringer - gjeldende handicap ikke synes å være berettiget.

Anmerkning: Standardspilleren (handicap 0) står 2 slag dårligere enn amatører med spillestyrke som britisk mellomkrigstids amatörmester. Standarden er altså hög, og ingen spiller skal settes på null, dersom hans ytelsoner ikke absolutt rettferdiggjør det.

Det fins 2 spillestyrker som er bedre enn Standard (null). For det første spillerne hvis ytelsoner er bedre enn null, men ikke gode nok for det aller første trinn. Slike spillere skal settes på plus 1, dog bare med Forbundets stadsfestelse. For det annet spillere på aller første trinn med handicap plus 2. Denne handicap tildeler Forbundet bare en spiller som har vunnet internasjonale mesterskap og viktige turneringer.

Klasse II. Handicap 4 til 9.

Nedsettelse.

Leverer en spiller en netto-markering som ligger lavere enn Standardrunden, skal han ikke nedsettes mere enn forskjellen mellon hans netto- og Standardrunden utgjør. Uten hensyn til nettorunden skal ingen spiller som rykker opp mot klasse I settes lavere enn 3.

Forhøyelse.

Ved den årlige granskning av handicapene kan ingen spiller få mere enn 2 tillegg ad gangen, og også da bare når - ifølge komiteens materiale e.l. eller leverte markeringer - gjeldende handicap ikke synes berettiget.

Klasse III. Handicap 10 - 15.

Nedsettelse.

Leverer en spiller en netto-markering, som ligger lavere enn Standardrunden, skal han ikke nedsettes mere enn forskjellen mellom hans netto- og Standardrunden utgjør, minus 1. Uten hensyn til nettorunden skal ingen spiller som rykker opp mot klasse II settes lavere enn 8.

Forhøyelse.

Ved den årlige granskning av handicapene kan ingen spiller få mere enn 3 tillegg ad gangen, og også da bare når - ifølge komiteens materiale e.l., eller leverte markeringer - gjeldende handicap ikke synes berettiget.

Klasse IV. Handicap 16 og mere.

Nedsettelse.

Leverer en spiller en netto-runde, som ligger lavere enn Standardrunden, skal han ikke nedsettes mere enn forskjellen mellom hans netto- og Standardrunden utgjør, minus 2. Uten hensyn til nettorunden skal ingen spiller som rykker opp mot klasse III settes lavere enn 13.

Forhøyelse.

Ved den årlige granskning av handicapene kan ingen spiller få mere enn 4 tillegg ad gangen, og også da bare når - ifølge komiteens materiale e.l., eller leverte markeringer - gjeldende handicap ikke synes berettiget.

2. Tilfeldige Standardrunder.

Handicapkomiteene, spillelederne o.a. må ikke glemme at disse regler er basert på Standardrunder som ble fastlagt under banenes tilstand vår og höst. Hvis det hersker særlig gunstige spilleforhold, skal Standardrunden nedsettes med 1, 2 eller endog 3 slag. Denne reduksjon beror hovedsakelig på ballens særlige store rull eller på benyttelse av fremskutte utslag. Markeringer som blir levert på slike dager, må beriktigtes ved tillegg av verdien for det tilfeldige avdrag fra Standardrunden. Först da kan handicapreglene anvendes. De tilfelle de reduksjon er foretatt, skal anmerkes i Rundefortegnelsen eller i turneringsprotokollen.

Eksempel: På en bane med Standardrunde 74 spilles om sommeren turnering under en tørkeperiode med lette baner. Handicapkomiteen finner denne bane 3 slag lettere enn under normale vår- og höstforhold, fordi større lengder oppnåes. En spiller leverer 71. På grunnlag av handicapberegnning må denne runde gjelde som 74, en forandring av handicap foretas altså ikke.

3. Handicap-omregningen.

En spillers handicap gjelder bare for hans egenbane og andre baner med samme Standardrunde. Den handicap med hvilken han skal spille på en bane med avvikende Standardrunde fremgår av omregningstabellen for handicap. Tabellen viser 27 klasser og en hver handicap som en spiller skal ha på en bane med avvikende Standardrunde. En spillers klasse fremgår av hans handicap og hans banes Standardrunde.

Treffer man i tabellen under en klasse ingen handicap for en Standardrunde, men bare et tomrum, så benyttes den handicap som er oppført i feltet nærmest nedenfor.

Dersom en spiller tilhører to eller flere klubber, hvis Standardrunder er forskjellige, skal hans handicap være den som fremgår av tabellen.

B. Forklaringer til handicap-beregning.

1. Generelle synspunkter.

Det handicap-system som ble innført i U.K. i 1926 og så på Kontinentet i 1928 har medført en bemerkelsesverdig ensartethet, som står i en gledelig kontrast

til det virvar som hersket inntil dette system ble innført. Det henstilles til alle klubber å innføre systemet konsekvent og å foreta beregning av handicap strengt i henhold hertil. Det er innlysende at enhver handicapkomite som anvender et annet system behandler sine klubbmedlemmer unfair. Hvis ledelsen tar en lettere standard som basis, utsetter den sine medlemmer for latter når de har handicap som i forhold til deres spillestyrke er lavere enn de andre klubbers. Hvis man på den annen side velger en höyere standard, får spillene fordelaktigere handicaps enn like dyktige spillere tilhørende en annen klubb og kan derfor mistenkes for forsök på å oppnå en urettmessig fordel når de deltar i åpen turnering med andre klubber. Slike åpne turneringer er meget populære blandt handicappillere, men en forutsetning for fair spill er at den handicap som en anerkjent klubb tildeler et av sine medlemmer alltid kan ansees tilpasset medlemets spillestyrke. Denne forutsetning kan bare oppnås når handicapberegningen hviler på den samme basis for alle klubbers vedkommende.

Av denne grunn må omregningstabellen for handicap benyttes på alle Forbundets åpne handicaptureringer.

Den handicap som er tildelt en spiller gjelder kun for hans egen bane og baner med samme Standardrunde. Når imidlertid spillere fra baner med höye og lave Standardrunder møtes ved åpne handicaptureringer, da er den vesentlige forutsetningen like vinnemuligheter bare sikret når omregningstabellene benyttes. Ellers ville spillere fra baner med höye standardrunder oppnå en uberettiget fordel og spillere fra baner med lave standardrunder lido tap.

2. De 4 handicap-klasser.

De 4 handicapklasser med reduksjon av handicap etter en skala ble innført fordi erfaring hadde vist at når en spiller med stor handicap leverer en nettorunde med flere slag under sin handicap, skyldes dette hos ham ikke vedvarende forbodring av kondisjonen i samme grad som dette er tilfelle hos en spiller med liten handicap. Hell med ballens rull gjennom bunker eller heldige skvett av ballen sparer flere slag for den førstnevnte enn for den andre. At man tidligere overså dette forhold var en av grunnene som i klubbene førte til feilaktig vurdering av spillestyrken og bragte handicap i uorden. Nu forhindrer handicap-reglene en alt for hastig reduksjon. F.eks.: På en bane med Standardrunde 74 leverer 3 spillere med handicap 6, 14 og 20 hver en nettorunde på 72. Ifølge de niggjeldende regler er største tillatte reduksjon: Förste spiller höyst 2, annen spiller höyst 1 og tredjemann overhodet ingen reduksjon. Det faktum at den tredje spilleren brukte 92 slag i stedet for normalt 94 slag for runden, danner ikke tilstrekkelig bevis for at hans spill er varig forbedret.

3. Handicap-omregningen.

Omregningen av handicaps er en vesentlig del av systemet. En spillers handicap er det antall ekstra-slag som han behöver på den bane hvor handicapen gjelder for å ha en vinne-sjanse like overfor en Standard-spiller (som har handicap 0). Handicapen gjelder bare for pågjeldendebane somt for en hver annen bane med samme Standardrunde. Om han spiller på en bane med lavere Standardrunde, behöver han ikke så meget handicap. Spiller han på en bane med höyere Standardrunde, trenger han större tillegg. At begge baner har 18 hull, har ikke noe med dette å gjøre. Hullene på den ene banen kan være korte og lette og på den andre banen lange og vanskelige.

Til forklaring kan gis fölgende eksempel:

A er standardspiller og medlem av 2 klubber med Standardrunder henholdsvis 65 og 77.

B er medlem av förstnevnte klubb og har der handicap 10, dvs. han trenger for sin normale runde 75 slag, mens A bruker 65.

C er medlen av den andre klubben og har der handicap 10, dvs. han trenger for sin normale runde 87 slag, mens A bruker 77.

A spiller mot B en slagkonkurranse i den andre klubben (standard 77). Dersom nu B ikke tildeles de ekstra-slag som tilkommer ham ifølge omregningstabellen, så vil han på det tidspunkt da A har spilt 65 slag og B har spilt 75 slag, ha oppbrukt sin handicap. Men runden er ennu ikke spilt til ende. Antakelig gjenstår det ennu 3 hull å spille. Hvis nu B ikke fikk ekstra-tillegget, måtte han spille resten av runden uten handicap mot Standard-spilleren. Dette ville være urettferdig mot B. Omregningstabellen gir ham 2 ekstra slag.

På samme måte spiller A i slagkonkurranse med C, men i førstnevnte klubb med Standardrunde 65. Standardspilleren A går rundt banen i 65 slag. Hvis derfor C's handicap ikke reduseres, vil han få 10 ekstra slag på 65 i stedet for på A's 77 slag. Dette ville være urettferdig mot A. Egentlig skulle C's handicap rekke så langt som inntil A hadde spilt 12 slag på annen runde. Omregningstabellen reduserer derfor C's handicap med 2 slag.

Når B trenger et fradrag av 10 slag mens A spiller 65 slag, samtidig som C bare trenger 10 slag for A's 77, er det klart at C er en bedre spiller enn B.

Hvis de 3 spillere deltar i en åpen konkurranse på en bane med Standardrunde 71, da spiller A med handicap 0 (null) fordi han må kunne spille banens Standardrunde, mens B's og C's handicaps må omregnes etter tabellen. B skal spille med handicap 11 og C spiller på 9. På denne måte spiller alle 3 på samme basis.

OMREGNINGSTABELL FOR HANDICAP.

Fastsatt av The British Golf Union's Joint Advisory Council,
Benyttes ved internasjonale konkurranser.

Spil-lers klasse	Bane med:													
	SSS 77	SSS 76	SSS 75	SSS 74	SSS 73	SSS 72	SSS 71	SSS 70	SSS 69	SSS 68	SSS 67	SSS 66	SSS 65	
A	+ 2	+ 2	+ 2	+ 2	+ 2	+ 2	+ 2	+ 2	+ 2	+ 2	+ 2	+ 2	+ 2	
B	+ 1	+ 1	+ 1	- 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	+ 1	
C	Sc													
D	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
E	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	
F	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	.	.	.	
G	4	4	4	4	4	4	4	4	.	3	3	3	3	
H	5	5	5	5	5	5	5	.	4	4	4	4	4	
I	6	6	6	6	6	6	.	5	5	5	5	5	5	
J	7	7	7	7	7	.	6	6	6	6	6	6	6	
K	8	8	8	8	8	7	7	7	7	7	7	7	7	
L	9	9	9	9	.	8	8	8	8	8	8	8	8	
M	10	10	10	10	9	9	9	9	9	9	9	.	8	
N	11	11	11	11	10	10	10	10	10	10	.	9	9	
O	12	12	12	.	11	11	11	11	11	.	10	10	10	
P	13	13	13	12	12	12	12	12	12	11	11	11	11	
Q	14	14	14	13	13	13	13	13	.	12	12	12	12	
R	15	15	15	14	14	14	14	14	13	13	13	13	13	
S	16	16	16	15	15	15	15	.	14	14	14	14	14	
T	17	17	17	16	16	16	16	15	15	15	15	.	14	
U	18	18	18	17	17	17	17	16	16	16	16	15	15	
V	19	19	.	18	18	18	.	17	17	17	.	16	16	
W	20	20	19	19	19	19	18	18	18	18	18	17	17	
X	21	21	20	20	20	20	19	19	19	19	18	18	18	
Y	22	22	21	21	21	21	20	20	20	19	19	19	19	
Z	23	23	22	22	22	.	21	21	21	20	20	20	19	
AA	24	24	23	23	23	22	22	22	22	21	21	21	20	

Dersom en rute ikke har noe tall, brukes det som står nærmest under.

Omregningsformel for baner med standardrunder under 65.

(Må kun benyttes for lavere standardrunder enn 65).

$$H = \frac{H_{hj} \cdot x}{Shj}$$

som betyr: H - den handicap som sökes

H_{hj} - handicap på hjemmebane

S - standardrunde for banen hvor der skal spilles

Shj - standardrunde for hjemmebane.

Eksempel: Handicap 20 for standardrunde hjemmebane 77 skal omregnes for bane med standardrunde 62.

$$H = \frac{20 \cdot 62}{77} = 16,1 \text{ avrundet } 16.$$

T a b e l l
for
HANDICAP-FORSKJELL.

Brøk på 1/2 og mer teller 1, under 1/2 teller 0.

Forskjell:	Antall slag i to-er 3/4	Antall slag i firrer 3/8
1	1	0
2	2	1
3	2	1
4	3	2
5	4	2
6	5	2
7	5	3
8	6	3
9	7	3
10	8	4
11	8	4
12	9	5
13	10	5
14	11	5
15	11	6
16	12	6
17	13	6
18	14	7
19	14	7
20	15	8
21	16	8
22	17	8
23	17	9
24	18	9
25	19	9
26	20	10
27	20	10
28	21	11
29	22	11
30	23	11
31	23	12
32	24	12
33	25	12
34	26	13
35	26	13
36	27	14

4. Konkurranse vunnet med dårlige resultater.

Om en spiller en gang, eller endog gjentagne ganger, vinner i turneringer under banens normale vår- og höstforhold, med nettorunder som er høyere enn Standardrunden, kan dette ofte gi grunn til å höyne de andre spillernes handicap. Vinnerens handicap må ikke reduseres.

5. Sommer- og vinterføre på banen.

Da en banes standardrunde er basert på vår- og höstforhold, blir det nødvendig å overveie hva som skal gjøres om sommeren når man på grunn av en tørkeperiode får større rull på ballen og således lavere runder. Hvis det var slik at törken om sommeren opptrådte likt på alle baner, ville det være lett å oppstille en tabell som alle handicapkomiteer kunne følge, men törkens innflytelse er meget varierende på de forskjellige baner. Hvor det er tung lerholdig jord, kan den bane som vår og höst sorterer under Grad III bli så hård at det ville være riktig å placere den i Grad IV eller endog Grad V. I andre tilfelle er forskjellen relativt liten. Det forekommer til og med ofte, hvor gressveksten er meget frødig og klubben av økonomiske grunner ikke kan holde spillebanene kortklippet nok, at ballens rull over hodet ikke blir større. Undertiden vanskeliggjør også meget hård grunn approach og putt og det blir vanskelig å holde ballen på fairwayen.

6. Tilfeldige Standardrunder.

Med foran nevnte forhold for øyet innrømmer systemet "tilfeldige Standardrunder".

Det påligger hver klubbs handicapkomité, når slagspill skal avholdes under en tørkeperiode om sommeren, å bestemme hvor meget standardrunden skal reduseres, dvs. med hvor mange slag banen er lettere vedkommende dag enn under normale vår- og höstforhold på banen.

Reduksjon av en spillers handicap bør kun foretas hvis hans runde viser en tydelig forbedring av spillerens dyktighet etter den reduksjon av handicap som komiteen finner riktig.

Om vinteren er mange baner tunge og bløte. Selv om det medgis at en runde under slike forhold betegner en høyere ytelse enn samme resultat under vår- og höstforhold, må man betenke at et helt normalt spill ikke er mulig under slike forhold.

Det anbefales derfor bare å redusere en spillers handicap i det tilfelle han leverer en nettorunde som er lavere enn den normale Standardrunde, idet man dog kan gjøre unntakelser i de tilfelle hvor en forbedring av spillerens dyktighet er åpenbar.

7. Revisjon av handicap.

Ved den årlige revisjon av handicaps må man ta hensyn til spillerens alder og andre omstendigheter som kan ha betydning for hans form.

8. Oppslag av tabeller for handicap-omregning.

Forbundet leverer sine klubber en tabell for handicap-omregning for oppslag i klubbhuset.

9. Samling av mærkinger.

Det anbefales sterkt at hver klubb fører en systematisk oversikt over resultatene som oppnås av medlemmene, for derved å få grunnlag for handicap-systemet.

OMREGNINGSTABELL FOR HANDICAP

Fastsatt av Norsk Golfforbund for
inter-klubb turneringer på norske baner.

SSS 75	SSS 74	SSS 73	SSS 72	SSS 71	SSS 70	SSS 69	SSS 68
10	10	10	10	10	10	10	9
11	11	11	11	11	11	11	10
12						11	
13	12	12	12	12	12		11
14	13	13	13	13	13	12	12
15	14	14	14	14	14	13	13
16	15	15	15	15	15	14	14
17	16	16	16	16	16	15	15
18	17	17	17	17		16	16
	18			17			
19	19	18	18	18		17	17
20	20	19	19	19	18	18	18
21	21	20	20	20	19	19	19
22	22	21	21	21	20	20	20
23	23	22	22	22	21	21	21
24	24	23	23	23	22	22	22
25	25	24	24	24	23	23	23
26	26	25	25	25	24	24	24
27	27	26	26	26	25	25	
28	28	27	27	27	26	26	25
29	29	28	28	28	27	27	26
30	30	29	29	29	28	28	27
31	31	30	30	30	29	29	28
32	32	31	31	31	30	30	29
33	33	32	32	32	31	31	30
34	34	33	33	33	32	32	31
35	35	34	34	34	33	33	32
36	36	35	35	35	34		33
37	37	37	36	36	35	34	34

SSS 75	SSS 74	SSS 73	SSS 72	SSS 71	SSS 70	SSS 69	SSS 68
-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------	-----------

Under handicap 10 inntreffer ingen forandringer.

Dersom en rute ikke har noe tall, brukes det som står nærmest under.

AVSNITT III. BOGEY.

1. Begrepet bogey.

Bogey er et for hvert hull fastsatt slagtall, hvis sum angir banens bogey.

2. Hensikten med bruk av bogey.

Bestemmelser av bogey er bare nødvendig for slagspill mot bogey. Hvis man gjorde hvert hulls bogey lik par, så ville ved de fleste standardrunder bogeyen avvike fra Standardrunden, idet Standardrunden gjelder for en hel runde på 18 hull fra utslagsplassene og består av summen av par for de enkelte hull plus eller minus de for lengdekorreksjon og banetillegg fastsatte verdier.

Det anbefales å gjøre banens bogey lik standardrunden, for å forebygge at resultater ved slagspill mot bogey fører til uriktige sluttninger angående spillestyrken.

3. Fastsettelse av bogey.

I motsetning til Standardrunden som fastsettes av Forbundet, overlates fastsettelsen av bogey til klubbene. Forbundet anmerker bare på standardrundeformularene, i en særlig herfor oppsatt spalte, forslag til bogey for de enkelte hull.

Hvis en banes par er höyere enn Standardrunden anbefales det, for å få en bogey som er lik Standardrunden, å sette bogeyen for enkelte huller et point lavere enn par. Hvis omvendt, en banes par er lavere enn Standardrunden, hvilket for det meste er tilfelle, anbefales det å sette bogeyen for enkelte huller et point höyere enn par.

4. Bogey for 9-hullers bane.

Bogeyen for en 9-hullers bane for 18 hull ville alltid utgjøre et like tall dersom bogeyen for de enkelte hull var de samme i begge 9-hullers runder. Vil man fastsette bogeyen for en 9-hulls bane ned en standardrunde ned ulike tall lik Standardrunden, anbefales det å bestemme ett hulls bogey forskjellig i begge runder.